

stemt og klart har udtalt, at den anseer Commissionen for uberettiget til at forhøje nogen Skatteholders Selvangivelse uden at anvende den i § 13 anthvede Fremgangsmaade. I en senere Skrivelse derimod fra Magistraten til en anden Skatteholder, der klagede accurat over det Samme, som jeg her har gjort opmærksom paa, siges der, at da Lovens § 13 siger, at det kun er, naar Selvangivelsen er for lav, at Commissionen skal henvende sig til vedkommende Skatteholder, maa Magistraten antage, at den er berettiget til at forandre en Selvangivelse, naar dens Urigtighed beroer paa andre Misforstaaelser af Loven, og der tilføies, at man deri troer at have Medhold i Overligningscommissionens offentlige Udtalelse af, at det maa være enhver Skatteholders Pligt at eftersee den alle Skatteholders omfattende Fortegnelse, naar den udkommer. Her synes altsaa Magistraten at være kommen til en anden Mening end den, som den udtalte i den tidligere Skrivelse. Jeg holder nu ubetinget til den første Betragtning. Vi have endnu i disse Dage forhandlet meget om en Indkomstskat, og det har været en gennemgaaende Mening, som baade er bleven udtalt under Forhandlingerne og i Lovens Bestemmelser, at man, naar en Indkomstskat skal kunne udvikle sig i en heldig Retning, skal arbejde hen til at fremme Selvangivelse saa meget som muligt. Det forekommer mig imidlertid, at saadanne Tilfælde, som jeg her har paapeget, ingenlunde ere stikiede til at fremme Selvangivelse, men meget mere til at gjøre Skatteholderne lede og kjede af Selvangivelse. Jeg troer derfor ikke, især da jeg, som allerede anthvedt, er bleven tvorigt opfordret dertil af flere af Hovedstadens Borgere, at det er uden Grund, at jeg har stillet den Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister, som jeg nu skal tillade mig at opløse:

a. Anseer den høitagtede Indenrigsminister „Commissionen for Paaligning af Indkomstskat i Kjøbenhavn“ berettiget til at forhøje en Skatteholders Selvangivelse, uden at anvende den ved § 13 i Lov af 19de Februar 1861 om bemeldte Skats Paaligning foreskrevne mundtlige Conference med den Skattepligtige?

b. Anseer den høitagtede Indenrigsminister ovennævnte Commission og Overligningscommissionen berettigede til at afvise en Indsigelse mod den stete Skatteansættelse af den Grund, at Indsigelsen er indkommen efter den ved bemeldte Lovs § 18 foreskrevne Frist, naar den Paagjældende, ifølge Lovens egne Bestemmelser, maatte holde sig overbevist om, at hans Selvangivelse var tagen til Følge, indtil den angivne Frist var udløben?

c. Hvorledes antager den høitagtede Indenrigsminister, at en Skatteholder, ifølge den nu brugelige Fremgangsmaade ved Selvangivelsens Indlevering, skal kunne føre Beviis for sammes Afgivelse?

Indenrigsministeren: Jeg skal foreløbig bemærke, at den her hyppigt krævede Revision af den kjøbenhavnske Indkomstskattelov bliver forberedt af mig, og jeg haaber, at Arbejdet dermed skal være fuldenbt saa tidligt, at Sagen kan foreligge den næste Rigsdag. Efter denne Bemærkning tør jeg vistnok antage, at det høie Thing vil finde det rigtigt, at jeg ikke forbyr mig i de forskjellige Spørgsmaal, som den ærede Forespørger har reist, da disse Spørgsmaal til den af mig angivne Tid vilde finde deres Besvarelse. Naar den ærede Forespørger for det Første har spurgt om, hvorvidt Commissionen for Paaligning af Indkomstskatten i Kjøbenhavn er berettiget til at forhøje en Skatteholders Selvangivelse uden at anvende den i § 13 i Loven af 19de Februar 1861 foreskrevne mundtlige Conference med den Skattepligtige, saa maa jeg henvise til Ordlyden af denne § 13, som siger, at Ligningscommissionen kan ved mundtlig Conference forlange Oplysninger af vedkommende Skatteholder, men der staaer ingenlunde, at den skal conferere med Skatteholderen for Ansættelsen. Det er vistnok i Genhold hertil, at Indenrigsministeriet i sin Tid har benyttet den i sidste Stykke af samme Paragraph givne Bemyndigelse til at give nærmere Forskrifter med Hensyn til Maaden, hvorpaa Commissionen i Dvereenstemmelse med nærværende Lov skal udføre sit Hverv, til at instruere bemeldte Commission først under 9de November 1861